

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/268/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201878
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014201878.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Igora Belka v právnej veci žalobcu Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, 082 13 Tulčík, IČO 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7139/2014-1.10 (17/2014-rozkl) zo dňa 27. augusta 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/240/2014-68 zo dňa 2. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/240/2014-68 zo dňa 2. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na Ministerstve životného prostredia Slovenskej republiky

Rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 7139/2014-1.10 (17/2014-rozkl) zo dňa 27. augusta 2014 bol podľa § 61 ods. 2, ods. 3 v spojení s § 59 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej správy ochrany prírody, č. 4361/2014-2.3 zo dňa 10. júna 2014, ktorým na základe žiadosti Technickej univerzity vo Zvolene, Vysokoškolského lesníckeho podniku, Študentská 20, 960 16 Zvolen, zo dňa 7. februára 2014 v súlade s § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) zákona č. 543/2002 Z.z., a to usmrtiť - odstreliť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri TU VŠLP Zvolen, držať ho a prepravovať.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, nakoľko dospel k záveru, že napadnutými rozhodnutiami žalovaného nebol porušený zákon a tieto je možné považovať za vecne a právne správne.

Z obsahu administratívneho spisu je možné podľa názoru krajského súdu konštatovať, že žalovaný prvostupňovým rozhodnutím v súlade s § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) zákona č. 543/2002 Z.z., keď povolilo žiadateľovi usmrtiť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri TU - VŠLP Zvolen.

Z obsahu prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že tento v jeho odôvodnení uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) v spojení s § 40 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z.

Žalovaný pri vydávaní predmetného rozhodnutia vychádzal z údajov poskytnutých Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky (ŠOP SR), ako aj z informácií predložených žiadateľom, z ktorých bolo preukázané, že populácia medveďa hnedého v poľovnom revíri TU - VŠLP Zvolen nie je ohrozená. Rozširovanie areálu medveďa hnedého a postup v oblasti zasiahnutých ľudskou činnosťou, častejšie vyrušovanie medveďom, ako aj jednoznačne preukázané hlásenia o zvýšenej počte medveďov aj v pôvodných miestach výskytu nesporne nasvedčujú skutočnosti, že v predmetom poľovnom revíri je zvýšený stav populácie medveďa hnedého. Žiadosť o povolenie výnimky na usmrtenie medveďa hnedého bola odôvodnená znížením rizika ohrozenia študentov a zamestnancov Technickej univerzity vo Zvolene medveďom hnedým počas cvičení a prevádzkových praxí vo zverinci Bieň, ako aj znížením rizika ohrozenia občanov medveďom hnedým v príľahlých obciach v k.ú. K., S., C., A. a D.. Ohrozenie obyvateľov dotknutých obcí bolo zdôvodnené doloženými prehláseniami starostov obcí.

Žalovaný na základe odborného stanoviska ŠOP SR č. ŠOPSR/1386/2014 zo dňa 25.03.2014, ktorého prílohou je formulár - stanovisko k žiadosti na stanovenie podmienok povolenia výnimky z podmienok ochrany chráneného druhu živočicha - medveďa hnedého v roku 2014, odôvodnilo povolenie výnimky z podmienok ochrany chráneného druhu podľa ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. záujmom ochrany verejného zdravia a verejnej bezpečnosti ľudí. Z uvedeného tak podľa názoru krajského súdu vyplýva, že povolenie výnimky z tohto dôvodu má hlavne preventívny charakter a jej realizáciou sa má predchádzať nebezpečným stretom človeka s medveďom.

K námietkam žalobcu uvedeným v žalobe, týkajúcich sa aplikácie výnimiek z podmienok ochrany medveďa hnedého krajský súd uviedol, že ustanovenia Smernice o biotopoch, vrátane podmienok upravujúcich povolenie výnimiek z podmienok ochrany druhov živočíchov európskeho významu uvedených v prílohe č. IV tejto smernice, sú v plnom rozsahu prebraté do príslušných ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z., ktorými sa žalovaný riadil pri rozhodovaní vo veci.

Smernica o biotopoch nevyžaduje od členských štátov, aby mali schválené plány pre manažment veľkých šeliem. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice o biotopoch sa vyžaduje od členských štátov prijatie manažmentových plánov len pre osobitné územie ochrany, ktoré sú súčasťou sústavy Natura 2000.

K námietke žalobcu, že žalovaný nijakým spôsobom nezohľadnil čl. 3 ods. 1 Smernice o biotopoch, z ktorého vyplýva, že sústava chránených území Natura 2000 je sústava pozostávajúca z lokalít, v ktorých sa vyskytujú typy prirodzených biotopov uvedené v prílohe I tejto smernice a prirodzené biotopy druhov uvedené v prílohe II tejto smernice, pričom táto sústava má umožniť udržanie typov prirodzených biotopov a biotopov druhov v priaznivom stave ochrany a v ich prirodzenom rozsahu, krajský súd uviedol, že s touto sa nie je možné stotožniť. Z obsahu oboch preskúmaných rozhodnutí je zrejmé, že žalovaný v správnom konaní povolil výnimku z podmienok ochrany chránených druhov podľa § 35 ods. 1 písm. b) a e) v spojení s ust. § 40 ods. 2, ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z. Konanie o povolení

výnimky sa týkalo tzv. „druhej ochrany“ upravenej v druhej hlave druhej časti zákona č. 543/2002 Z.z., v ktorej sú prebrané príslušné čl. 12 až 16 Smernice o biotopoch. Ustanovenie čl. 3 ods. 1 Smernice o biotopoch sa týka „územnej ochrany“, ktorá zahŕňa ochranu prírodných biotopov, ktorým sa v zmysle § 2 ods. 2 písm. s) zákona č. 543/2002 Z.z rozumie „suchozemské alebo vodné územie prírodného alebo poloprírodného charakteru rozlíšené geografickými, abiotickými a biotickými charakteristikami“, ktorým sa v zmysle § 2 ods. 2 písm. x) zákona rozumie „prostredie definované špecifickými abiotickými a biotickými faktormi, v ktorom druh žije v ktoromkoľvek štádiu jeho biologického cyklu“. Konaním o povolení výnimky na usmrtenie medveďa hnedého podľa názoru krajského súdu nebola dotknutá ochrana prírodných biotopov, ani ochrana biotopov medveďa hnedého, ktorá sa realizuje v chránených územiach prostredníctvom starostlivosti o biotopy, ktoré medveď hnedý využíva.

K námietke žalobcu, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán nedali v odôvodneniach svojich rozhodnutí uspokojivú odpoveď na otázku, aké skutočnosti zistené v konaní odôvodňujú predpoklad, že udelenie výnimky je spôsobilé viesť k dosiahnutiu sledovaného cieľa za situácie, keď dôvody synantropizácie existujúce pred udelením výnimky sa udelením výnimky nezmenia ani nezredukujú, krajský súd uviedol, že s touto sa tiež nie je možné stotožniť. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný si k podanej žiadosti vyžiadal odborné stanovisko ŠOP SR, ktorá v podkladoch zaslaných ministerstvu konštatovala na základe ohliadky vykonanej priamo v danej lokalite opakované prenikanie medveďov do zvernice Bieň, v ktorej sa vykonávajú praktické terénne cvičenia študentov z predmetu poľovníctva, čo prispieva k zvyšovaniu možnosti ohrozenia študentov v prípade výskytu medveďa v uzavretom priestore. Taktiež predmetné rozhodnutia boli vydané na základe doložených prehlásení starostov dotknutých obcí. ŠOP SR v rámci predloženého odborného stanoviska jednoznačne odporučila povoliť výnimku na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého.

Pre úplnosť krajský súd uviedol, že v predmetnej veci bola dňa 29.09.2014 povolená výnimka na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého zrealizovaná.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

III.

Odvolyvanie

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania.

Rozsudok krajského súdu považuje žalobca za nesprávny z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní uviedol, že krajský súd neuznal za dôvodnú žiadnu zo žalobných námietok bez toho, aby sa s týmito námietkami vyrovnal presvedčivým spôsobom reagujúc na ich podstatu a zmysel.

Žalobca má za to, že bez koncepčného prístupu k manažmentu veľkých šeliem, vrátane medveďa hnedého, ktorý na úrovni populácií zabezpečí ich priaznivý stav aj v prípade, že z ochrany medveďa hnedého budú udeľované výnimky, nemožno zabezpečiť tak, ako to je nepochybne súdu zrejmé z jeho dlhoročnej rozhodovacej činnosti, že udeľovanie výnimiek prispeje k naplneniu legitímneho cieľa, pre ktorý je v tom - ktorom prípade výnimka udeľovaná. Nekoncepčný prístup k manažmentu medveďa hnedého vedie k tomu, že žiadna z početných výnimiek udeľovaných každoročne žalovaným nie je spôsobilá zvýšiť bezpečnosť obyvateľstva, ani viesť k ochrane majetku.

Krajský súd neakceptoval námietku, že udelená výnimka nie je spôsobilá viesť k naplneniu sledovaného

cieľa. Jeho zdôvodnenie spočíva v tom, že prenikanie medved'ov do zvernice Bieň ohrozuje bezpečnosť študentov, však nie je odpoveďou na argument žalobcu, že udelenie výnimky na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého takéto prenikanie nezastaví a bezpečnosť študentov sa teda nezvýši, ak je v tejto zvernici nezabezpečená atraktívna potrava pre medved'ov, či potrava zabezpečená tak, že je ľahké toto zabezpečenie pre medved'ov prekonať. Usmrtenie medveďa hnedého na základe udelenej výnimky môže byť prostriedkom pre dosiahnutie legitímneho cieľa a nie cieľom samotným.

IV.

Vyjadrenie k odvolaniu

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Žalovaný v plnom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení č. 60895/2014 zo dňa 30.12.2014.

Žalovaný má za to, že rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci, pričom správne orgány v konaní správne aplikovali príslušné ustanovenia § 40 ods. 2 a 3 zákona č. 543/2002 Z.z. upravujúce podmienky pre povolenie výnimky z podmienok ochrany chránených druhov. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutie o rozklade obsahujú všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku, a preto považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny.

V.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky,
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 02.07.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z., chráneného živočicha je zakázané

- a) úmyselne odchytať v jeho prirodzenom areáli,
- b) úmyselne zraňovať alebo usmrcovať v jeho prirodzenom areáli,
- c) úmyselne rušiť v jeho prirodzenom areáli, najmä v období hniezdzenia, rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo migrácie,
- d) medzidruhovo krížiť vrátane krížencov,

e) držať, prepravovať, predávať, vymieňať alebo ponúkať na predaj alebo výmenu.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z., orgán ochrany prírody môže povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, len ak neexistuje iná ekonomicky a technicky realizovateľná alternatíva a výnimka neohrozí zabezpečenie priaznivého stavu ochrany populácie dotknutého druhu v jeho prirodzenom areáli.

Podľa § 40 ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z., výnimku podľa odseku 2 možno povoliť v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj v záujme iných nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane tých, ktoré majú sociálny alebo hospodársky charakter a tých ktoré majú priaznivé dôsledky zásadného významu na životné prostredie.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa procesných predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobcom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na citované ustanovenie O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že žiadateľ Technická univerzita vo Zvolene požiadala o výnimku z ustanovení § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. za účelom odstrelu jedného kusu chráneného živočicha medveďa hnedého v roku 2014. Žiadosť o povolenie výnimky na usmrtenie medveďa hnedého bola odôvodnená znížením rizika ohrozenia občanov medveďom hnedým počas cvičení a prevádzkových praxí vo zvernici Bieň, ako aj znížením rizika ohrozenia občanov medveďom hnedým v príľahlých oblastiach v k. ú. K., S., C., C., A. a D..

Rozhodnutím č. 4361/2014/2014-2.3 zo dňa 10.06.2014 Ministerstvo životného prostredia SR povolilo výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) zákona č. 543/2002 Z.z. Výnimkou sa povolilo žiadateľovi usmrtiť - odstreliť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri TU VŠLP Zvolen, držať ho a prepravovať. Predmetným rozhodnutím Ministerstvo životného prostredia SR zároveň stanovilo podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. (špecifikované v predmetnom rozhodnutí), pričom odstrel bolo možné zrealizovať od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30.11.2014. Rozhodnutie platilo do 15.12.2014. Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu rozklad.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 7139/2014-1.10 (17/2014-rozkl.) zo dňa 27.08.2014 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR č. 4361/2014/2014-2.3 zo dňa 10.06.2014 potvrdil.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj rozhodnutia žalovaného najvyšší súd uvádza, že povoliť výnimku možno len za predpokladu, že neexistuje iná ekonomicky a technicky realizovateľná alternatíva a zároveň udelená výnimka neohrozí zachovanie populácie dotknutého druhu, pričom pre povolenie výnimky musí byť súčasne splnený niektorý z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 40 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z.

V nadväznosti na uvedené najvyšší súd uvádza, že žalovaný je povinný v každom individuálnom prípade skúmať naplnenie odôvodnosti prípadu pre povolenie výnimky a skúmať, či z hľadiska ochrany prírody (či nebude ohrozená populácia medveďa hnedého) je potrebné prijať v konkrétnych lokalitách určité opatrenia, ktoré sú nevyhnutné s ohľadom na verejnú bezpečnosť ľudí (§ 40 ods. 3 písm. c) zákona č. 543/2002 Z.z.).

V napadnutých rozhodnutiach žalovaný podľa názoru najvyššieho súdu jasne a zrozumiteľne, právne aj skutkovo odôvodnil svoje závery a na základe toho stanovil podmienky výkonu povolenej výnimky na odstrel jedného medveďa hnedého. V rozhodnutí poukazoval na stanovisko ŠOP SR č. ŠOPSR/1386/2014 zo dňa 25.03.2014, podľa ktorého zhodnotením kumulovaného vplyvu výnimky nedôjde k významnému vplyvu na populáciu medveďa hnedého v území európskeho významu, v ktorom odporučili výnimku.

V žiadosti o povolenie výnimky boli predložené aj prehlásenia starostov obcí Železná Breznica, Turová a Trnovec, v ktorých starostovia zhodne uvádzajú, že v roku 2013 došlo v tesnej blízkosti ich obcí aj v samotnom intraviláne obcí k stretu občanov s medveďmi, že na pestovaných poľnohospodárskych kultúrach a ovocných drevinách sa vyskytli škody a taktiež uviedli, že je v ich záujme, aby sa stavy medveďov v ich katastri znížili.

Z dôvodu, že bolo v konaní preukázané, že neexistuje iná ekonomicky a technicky realizovateľná alternatíva a že udelená výnimka neohrozí zachovanie populácie medveďa hnedého a z dôvodu, že je splnený dôvod na povolenie udelenia výnimky, a to v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí, dospel najvyšší súd k názoru, že rozhodnutia správnych orgánov o povolení výnimky sú v súlade so zákonom. Najvyšší súd udáva, že v danom prípade je odôvodnenie v tejto časti napadnutého súdneho rozhodnutia plne vyčerpávajúce a logicky odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje najvyšší súd na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd pre úplnosť poukazuje na skutočnosť, že povolená výnimka na usmrtenie jedného medveďa hnedého bola zrealizovaná dňa 29.09.2014.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi námietkami žalobcu sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.